

ГОЛОДОМОР – ТРАГІЧНА СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ

Щороку в четверту суботу листопада Україна вшановує пам'ять жертв Голодомору 1932-1933 років і масових штучних голодів 1921-1923 і 1946-1947 років. У 2024 році День пам'яті жертв Голодомору припадає на 23 листопада.

Штучно створений голод 1932-1933 років був найстрашнішим геноцидом в історії України, який призвів до численних жертв серед її населення. Він був організований сталінським режимом. Метою радянської влади було зламати опір українців і закріпити свою тоталітарну систему. Керівництво Радянського Союзу довгий час приховувало факт масової загибелі українців від штучного голоду.

Лише за часів незалежності України почалося дослідження масштабів голоду в 1932-1933 роках. У 1998 році вперше відбулося вшановування жертв голодомору. І лише у травні 2007 року законодавчо було введено сучасну назву і дату Дня пам'яті жертв Голодомору, згідно з яким саме цей голод був визнаний актом геноциду українського народу.

До цієї дати в ВСП «Бобринецький аграрний фаховий коледж ім. В. Порика Білоцерківського НАУ» було проведено низку тематичних заходів.

У читальному залі бібліотеки було організовано книжкову виставку – реквієм «Пам'ятаємо! Єднаємося! Переможемо!», на якій представлено художні твори, архівні документи, свідчення очевидців та фотодокументи, які розповідають про жакливий злочин проти українського народу. Ознайомлюючи присутніх з матеріалами, бібліотекар рекомендувала дізнатися інформацію про причини і наслідки трагедії Голодомору з цієї літератури та висловила надію, що ця книжкова виставка допоможе краще пізнати ті трагічні події в житті українського народу, зрозуміти цінність людського життя.

Працівники бібліотеки провели годину-реквієм для студентів других курсів «В руках, що виростили хліб не залишили і зернини...», на якій згадали про жахи голоду 1932-33 років, про загибель мільйонів людей, про трагізм, який ховається за словом «голодомор». Також зазначено, що Голодомор був акцією проти українського народу. Військові загони оточили цілі області Укра-

їни та населені пункти і не випускали з цих регіонів людей до інших сіл і міст. Тоді, як тут масово гинуло населення, у голодні для України роки, зерно експортували за кордон. Під час заходу наведено жакливі цифри цього геноциду. Учасники заходу переглянули відеофільм з елементами хроніки про передумови створення штучного голоду в Україні.

Напередодні цієї дати для студентів першого курсу відділення «Агрономія» викладач історії Роман Голик провів інформаційну годину «Так не забудеш» і розповів, що голодомор 1932-33 років є найбільшою історичною катастрофою

України ХХ ст. Він був не випадковим явищем природного чи соціального походження, а наслідком цілеспрямованого застосування владою терору голодом, тобто геноцидом. Що тільки сліпий міг не побачити трагедію українського народу. В Україні помирало щодня 25 тисяч людей, щогодини – 1000 осіб, щохвилини – 17 осіб. Нинішні трагічні події та чергові злочини росіян демонструють, що жива пам'ять – надзвичайно важлива.

Годину пам'яті «Почути через мовчання» провів для студентів першого курсу відділення «Геодезія та землеустрій» викладач історії Олег Чорний. Студентам коледжу було дано визначення понять «Геноцид» і «Голодомор». Проведені паралелі з Голодомором – геноцидом 1932-1933 рр. і сьогоденням, адже День пам'яті жертв Голодомору відбувається під час російсько-української війни. Через десятиліття Росія знову повторює страшні злочини проти українців, руйнуючи цивільну інфраструктуру, школи, лікарні, житлові будинки, вбиваючи та катуючи мирних жителів. Метою Росії завжди було і є знищення української ідентичності та національної ідеї.

Голодомор є невід'ємною частиною української історії. Пам'ятаючи про нього, ми вшановуємо пам'ять мільйонів невинно загиблих і робимо все можливе, щоб подібні трагедії ніколи не повторилися. На жаль, трагедія Голодомору є в родинній історії майже кожного сучасного українця. І тільки пам'ятаючи минуле, можливо створювати сьогодення, мріяти про майбутнє.

В умовах повномасштабної війни один із ключових способів вшанувати пам'ять убитих голодом – долучитися до акції «Запали свічку» та закликати українців і людей по всьому світу засвітити вогник у кожній домівці, як вияв скорботи за загиблими, віри в перемогу України й готовності докласти зусиль, щоб геноциди не повторювалися.

Людмила ІВАНЧЕНКО,
завідувач бібліотеки,

Віта ХРИПКО,
бібліотекар ВСП «Бобринецький аграрний фаховий коледж ім. В. Порика Білоцерківського НАУ»

